

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Sendt pr. e-mail til komoko@oim.dk med kopi
til khs@oim.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høring over rapport fra udvalget om evaluering af kommunalreformen

Økonomi- og Indenrigsministeriet har den 1. marts 2013 sendt rapporten fra udvalget om evaluering af kommunalreformen i høring.

DI vil gerne takke for muligheden for at komme med bemærkninger til rapporten.

Overordnet vurdering

DI kan overordnet tilslutte sig udvalgets vurdering af, at kommunalreformen har bidraget til en mere robust offentlig sektor med større administrative enheder. DI deler ligeledes udvalgets vurdering af, at der - trods de igangværende effektiviseringer i kommuner og regioner - stadig er et uudnyttet potentiale for både effektiviseringer og kvalitetsforbedringer, som bør indfries de kommende år ved hjælp af blandt andet øget digitalisering og konkurrenceudsættelse.

DI mener, ligesom udvalget, at de større administrative enheder som følge af kommunalreformen har skabt det nødvendige organisatoriske og volumenmæssige grundlag for, at både kommuner og regioner burde have kunnet øge konkurrencen om de skattefinansierede opgaver mere, end det har været tilfældet. Kommunernes konkurrenceudsættelse har på mange områder været stort set uændret siden kommunalreformen, mens udviklingen generelt har været faldende i regionerne. DI mener, at der på den baggrund bør etableres mekanismer som eksempelvis målsætninger for konkurrenceudsættelsen i de årlige økonomiaftaler, der medfører, at kommuner og regioner i højere grad sikrer en omkostningseffektiv drift ved at sætte de udbudsegne opgaver i konkurrence.

DI mener generelt, at offentlige myndigheders primære opgave er myndighedsudøvelse, mens driftsopgaver bør konkurrenceudsættes. På den baggrund finder DI det u hensigtsmæssigt, hvis regionerne får udvidet adgang til at deltage i selskaber og løse opgaver for andre offentlige myndigheder uden forudgående annoncering på samme måde, som kommunerne fik i forlængelse af aftalen om kommunernes økonomi for 2013 mellem Økonomi- og Indenrigsministeriet og KL. Ligesom det var tilfældet i forbindelse med lempelsen af kommunernes adgang, er det også her DI's vurdering, at det dels vil medføre en nedgang i konkurrenceudsættelsen af de

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377 di@di.dk
Danmark di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

Hannemanns Allé 25 Sundkrogsvej 20
København S København Ø

skattefinansierede opgaver og dermed en mindre effektiv opgavevaretagelse og dels en risiko for konkurrenceforvridning i forhold til private virksomheder. Udbudseg-nede opgaver bør konkurrenceudsættes i både kommuner og regioner.

DI mener ligesom udvalget ikke, at der er behov for at indføre en regionsfuldmagt i lighed med kommunalfuldmagten.

Sundhedsområdet

DI har bemærkninger på to områder – samarbejdet omkring almen praksis samt samarbejdet og udbredelsen af sundheds-it.

I forbindelse med den fremtidige organisering af og samarbejdet omkring almen praksis mener DI, at det vil være hensigtsmæssigt, at private leverandører i højere grad bliver inddraget i leveringen af ydelser i almen praksis. Regionerne bør derfor give virksomheder mulighed for at eje og drive flere praksis i en eller flere regioner med ansat sundhedspersonale i stedet for, som det ser ud i dag, at praksis ejes af den enkelte praktiserende læge. Ved på denne måde at udbyde praksisområdet får regionerne også i højere grad mulighed for at tilrettelægge lægedækningen i regionen og dermed sikre lægedækningen i yderområder.

DI støtter udvalgets vurdering af, at der er behov for, at regioner og kommuner fastsætter indikatorer og målsætninger for brugen af relevante it-systemer i den daglige opgaveløsning, samt at der skal igangsættes regionale initiativer, der bidrager til at øge anvendelsen af it-løsninger på tværs af regionerne. Samtidig er DI enig med udvalget i, at regionerne skal opprioritere fælles indkøb, udvikling og drift af fællesregionale it-løsninger. Endeligt er det positivt, at udvalget anbefaler, at den kommende digitaliseringsreform af velfærdsområderne indeholder anskaffelsesmodeller, der inden for de gældende udbudsregler kan fungere som praktiske og anvendelige redskaber til udbredelse af fælles it-løsninger.

Herudover støtter DI udvalgets generelle tanker om en mere effektiv incitamentsstruktur i sundhedsvæsenet, men på dette punkt afventes anbefalingerne fra Udvalget for Bedre Incitamentter i Sundhedsvæsenet.

Socialområdet og de specialiserede undervisningstilbud

DI tilslutter sig udvalgets forslag om en ændring af takstfastsættelsen for de sociale tilbud til fremover at ske på baggrund af grundydelsen og ydelsesenheder - eventuelt kombineret i ”ydelsespakker”. DI deler vurderingen af, at det vil forbedre incitamentterne til effektiv drift samt sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed på tværs af private, kommunale og regionale tilbud.

Indførelse af ydelsespakkerne kan med fordel suppleres med en ændring af den såkaldte ”Tvind-lov”. Det er i dag et krav, at hver enkel institution/bosted mv. skal være selvstændige juridiske enheder for at sikre, at der ikke uden videre kan overflyttes midler til moderkoncernen. Det betyder, at det er meget vanskeligt for private leverandører at drive institutioner på det sociale område. Bestemmelsen er sta-

dig en væsentlig barriere for tilblivelsen af et velfungerende marked med et højt fagligt kompetenceniveau og omkostningseffektiv drift.

Natur- og miljøområdet

I forhold til tilsyns- og godkendelseskompetencen på virksomhedsområdet fremlægger rapporten tre mulige modeller:

1. Tilsyn og godkendelse af i-mærkede virksomheder samles i staten
2. Godkendelse af depotanlæg flyttes til staten
3. Tilsyn med deponeringsanlæg flyttes til kommunerne

Med kommunalreformen blev staten tilsyns- og godkendelsesmyndighed for de største og mest komplekse virksomhedstyper, mens kommunerne er tilsyns- og godkendelsesmyndighed for de resterende virksomheder. Denne centralisering sikrede en ensartet sagsbehandling af de største og mest komplekse virksomheder, og DI finder ikke, at der er et udtalt behov for at ændre på denne fordeling mellem stat og kommune.

Der kan dog være enkelte virksomheder, der i dag har kommunen som sin tilsyns- og godkendelsesmyndighed, hvor det kan være hensigtsmæssigt, at de i stedet har staten som tilsyns- og godkendelsesmyndighed. Det gør sig eksempelvis gældende, hvis de har produktionsenheder placeret i flere kommuner, eller hvis deres størrelse og kompleksitet gør, at de bør henhøre under en større enhed.

Der vil fortsat være en række forhold omkring affald, spildevand mv., som under alle omstændigheder er et kommunalt ansvar, hvilket rapporten i øvrigt redegør ganske udmærket for.

Ved kommunalreformen blev ansvaret for at kortlægge jord- og grundvandsforhold lagt hos regionerne. Det må forventes, at dette kortlægningsarbejde snart er tilendebragt, og det bør derfor overvejes, om det fortsat vil være hensigtsmæssigt at have placeret delopgaver inden for jord- og grundvandsforhold hos regionerne. Rapporten behandler ikke dette område, men DI vil opfordre til, at det vurderes, om det vil være hensigtsmæssigt at flytte det overordnede ansvar inden for jord og grundvand til staten.

DI har ingen bemærkninger til den del af afsnittet, der vedrører affaldsdepoter og husdyrområdet.

Der henvises i øvrigt til DI's supplerende hørings svar om evalueringen af råstofområdet, som afgives den 12. april 2013.

Regional udvikling

På erhvervsområdet var formålet med kommunalreformen at styrke udviklingen af de lokale og regionale vækstbetingelser i hele landet samt at skabe en mere sammenhængende og enkel struktur for en hurtig og effektiv sagsbehandling for virksomhederne.

DI finder, at arbejdet med at styrke udviklingen af de lokale og regionale vækstbetingelser i hele landet generelt fungerer bedre efter kommunalreformen end før. På visse sagsbehandlingsområder – blandt andet miljø- og byggesagsområdet – er der dog problemer med en hurtig og effektiv sagsbehandling for virksomhederne.

I evalueringen af kommunalreformen har udvalget fremhævet fem særlige fokusområder på det regionale udviklingsområde:

1. Opgavefordeling i erhvervsudviklingsindsatsen
2. Evaluering af de regionale vækstforas indsats
3. Udgifter til administration
4. Regionale udviklingsplaner
5. Evaluering af kommunernes sagsbehandling

Til hver af disse har DI følgende kommentarer:

ad 1) Opgavefordeling i erhvervsudviklingsindsatsen

Efter DI's opfattelse er intentionen om et mere énstrengt og sammenhængende system på erhvervsområdet i store træk lykkedes.

Ansvarsfordelingen med lokal erhvervsfremme placeret hos kommunerne, regional erhvervsudvikling hos de regionale vækstfora og den overordnede vækstpolitik hos staten har vist sig at fungere hensigtsmæssigt.

I forhold til den vertikale sammenhæng på erhvervsudviklingsområdet anbefaler DI at styrke denne yderligere via Danmarks Vækstråd, så der sikres bedre koordinering, og suboptimering undgås.

Der pågår i øjeblikket en evaluering af de regionale væksthuse, som ventes afsluttet medio april 2013. DI opfordrer til, at resultatet af denne evaluering inddrages i den kommende proces.

DI støtter ikke udvalgets forslag om, at regionernes indstillingsret udvides til også at omfatte kapacitetsplanlægningen på ungdomsuddannelsesområdet i forbindelse med nedlægning af kapacitet. Kapacitetsplanlægningen på ungdomsuddannelsesområdet varetages i dag på udmærket vis af dels arbejdsmarkedets parter og dels af de selvejende uddannelsesinstitutioner på områderne. Der er således ikke behov for en indstilling og vurdering fra regionerne.

ad 2) Evaluering af de regionale vækstforas indsats

DI har siden etableringen af de seks regionale vækstfora (RV) i 2005 erfaret både fordele og ulemper i forbindelse med arbejdet i vækstforaerne.

Generelt er det positivt, at midlerne, der fordeles af RV, er blevet mere vækst- og erhvervsrelaterede i forhold til tidligere programperioder.

De regionale vækstfora har betydet bedre overblik over fordelingen af midler og projekter indenfor hver region, men det er stadig meget vanskeligt at få ét samlet overblik over alle projekter på tværs af de seks vækstfora f.eks. inden for brancheområder.

De enkelte RV har heller ikke et samlet nationalt/overordnet overblik, hvilket blandt andet medfører risiko for suboptimering i form af støtte til ensartede projekter i flere regioner.

Den mangelfulde koordination understreges yderligere af det forhold, at eksisterende innovationsfremmeordninger - bl.a. i GTS-regi - ikke indtænkes i RV.

Som konsekvens af det manglende overblik over og effektmåling af de mange regionale projekter er det meget vanskeligt at vurdere, om de anvendte midler står mål med resultaterne.

DI har følgende anbefalinger på området:

Som tidligere nævnt, anbefaler DI, at Danmarks Vækstråds rolle styrkes med henblik på at spille en mere central rolle i forhold til overvågning af fordelingen af projektmidler samt effektiviteten af disse. Samtidig skal Danmarks Vækstråd i højere grad sikre, at suboptimering undgås, og at regionale projekter så vidt muligt supplerer hinanden.

Efter DI's opfattelse bør sammensætningen af repræsentanter i RV revurderes. Erhvervslivet er med kun syv repræsentanter stærkt underrepræsenteret i forhold til de 13 offentlige repræsentanter. DI finder, at erhvervsrepræsentationen i RV bør øges, så denne fremover udgør over halvdelen af repræsentanterne.

DI kan tilslutte sig udvalgets beskrivelse af, at der er en konstruktiv arbejdsform i RV. Det er dog vigtigt, at RV-sekretariatene har fokus på at være sekretariat for hele RV og arbejde for og servicere alle RV's repræsentanter.

De regionale projektmidler skal prioriteres til få, store projekter, som er målrettet EU2020-strategien, og som gør en væsentlig forskel i forhold til vækst og erhvervsudvikling i den regionale strategi.

DI finder, at der bør arbejdes videre med effektmåling og dokumentation af RV-projekternes effekt - eksempelvis i regi af Erhvervsstyrelsen og eventuelt med støtte fra Danmarks Vækstråd. Der er behov for én fælles standard for effektmåling.

RV-sekretariatene bør som minimum én gang årligt udarbejde en komplet redegørelse over støttede projekter samt offentliggøre denne på en hjemmeside, der giver interesserede overblik over de igangværende RV-projekter. Samtidig skal der tages initiativ til at gøre ny viden tilgængelig for andre, så der ikke bevilges projektmidler til samme type projekter.

De regionale væksthuse er med deres engagement i forskellige RV-projekter med til at forvride konkurrencen på konsulenttydelser til skade for bl.a. private rådgiver- og konsulentvirksomheder. DI ønsker - i forhold til RV-projekter - præciseret, at væksthuses rolle begrænses til at vejlede og henvise til private aktører. Væksthuse skal således alene initiere og koordinere, men ikke udføre konkrete projekter.

ad 3) Udgifter til administration

DI finder det beklageligt, at det ikke er muligt at sammenligne ressourceforbruget på regional udvikling i de forskellige regioner og ser frem til, at regionerne i løbet af 2013 fremskaffer mere sammenlignelige data.

ad 4) Regionale udviklingsplaner

Udvalget beskriver en række udfordringer i forhold til de regionale udviklingsplaner. Det gælder bl.a. synlighed, gennemslagskraft og sammenhæng med den øvrige planlægning herunder i forhold til kommuneplanerne.

DI tilslutter sig forslaget om at bevare den form for regional udviklingsplan, som kendes i dag.

DI finder ikke behov for at styrke planen yderligere eller at samle den i én strategi sammen med erhvervsudviklingsstrategien. Det er dog vigtigt, at den regionale udviklingsplan i højere grad sammentænkes med den øvrige planlægning - eksempelvis i forhold til kommuneplaner og kommunale kontaktråd.

ad 5) Evaluering af kommunernes sagsbehandling

DI er enig med udvalget i, at en effektiv og hurtig byggesagsbehandling er et vigtigt rammevilkår for virksomhederne. DI er desuden enig i, at sagsbehandlingen skal være hurtigere og mere effektiv og, at byggesagsgebyrerne skal være mere gennemsigtige. I den forbindelse henviser DI til den tværoffentlige arbejdsgruppe om effektiv byggesagsbehandling, som i efteråret 2012 gav konkrete anbefalinger til effektivisering af byggesagsbehandlingen via øget ensartethed og gennemsigtighed.

DI mener dog samtidig, at det bør afdækkes, om der kan ske ændringer i både organiseringen og indholdet af byggesagsbehandlingen.

Med venlig hilsen

Tine Roed
Direktør